

Резултати предстојећих парламентарних избора су већ мање више познати. Већих изненађења и неће бити. За ту очигледну предвидивост можемо слободно захвалити протеклим изборима за председника Србије. Грађани Србије су подељени у два блока, око којих фигурирају и пар мањих будућих парламентарних странака од којих ће зависити формирање нове Владе.

Узалудно бежање од радикала

Српска радикална странка је појединачно најјача политичка организација у Србији. Актуелни председник српске Владе Др. Војислав Коштуница биће приморан да преговара са СРС ако му је искрено стало до очувања Косова и Метохије. Чињеница је да раније себи није смео допустити тај луксуз да направи коалициону Владу са СРС још 2003. године. Није смео због спољног, али и унутарпартијског притиска, који је интезивно вршен на њега. Нажалост је доживео да и без радикала постане негативац број један у западном свету, давајући му чак епитет сукцесора владавине бившег председника СРЈ и Србије Слободана Милошевића.

Неоспорно је и то да је Војислав Коштуница повукао потез државника, и вратио свој мандат народу Србије. То је био најпоштенији гест према грађанима Србије, јер није желео да буде саучесник прећутне предаје Косова и Метохије.

Изборна комбинаторика

Многи аналитичари греше да ће се ДСС утопити у СРС или нестати са политичке сцене. То су злонамерне изјаве, и неосноване чињенице. Разлике између СРС и ДСС итекако постоје, али по питању очувања територијалног интегритета и суверенитета наше земље, идентични су ставовима и начином борбе. На овим изборима ни радикали ни коалиција око Демократске странке Србије неће изгубити своје досадашње бирачко тело.

Питање је једино да ли ће без трећег партнера успети да формирају Владу. Као потенцијални трећи партнер фигурира коалиција окупљена око Социјалистичке партије Србије, којој се већ сад смеши потенцијалних десет процената гласова, и сигуран улазак у парламент. Та чињеница се не допада ни радикалима ни ДСС-у, али је у досадашњој кампањи СПС поштеђен од напада из та два табора.

Однос Европске Уније и Србије

У досадашњој пракси, лако је уочити једну чињеницу – да је са радикалима јако тешко направити договор, али ако се тај договор постигне – они га до последњег момента принципијелно поштују. То запад зна, и лично не верујем ни у какву изолацију Србије ако се формира Влада националног спаса у којој ће партиципирати СРС, ДСС-НС. Наравно да неким страним инвеститорима и компанијама одговарају лабаве Владе држава у транзицији, које никоме не могу дати чврсте гаранције за било који потенцијални посао. Међутим сад се отвара питање, да ли ти инвеститори имају озбиљне и искрене намере око тих тзв. улагања у привреду Србије. Сваком озбиљном пословном човеку који има интерес да улаже у било коју земљу, потребне су чврсте гаранције за реализацију тог посла на обострано задовољство и обострану корист.

Србији је потребна национална власт и социјална правда, чврста одбрана националних интереса и максимална социјална заштита њених грађана.

То је гаранција целокупног препорода Србије.

Само стабилна Влада без афера и унутрашњих сукоба, може урадити посао у корист своје државе и њених грађана.

Мајски избори, велика шанса за српски национални спас

Пише: Душан Опачић

понедељак, 21 април 2008 23:23

Аутор је новинар из Београда